

jures, ja ükski ei lausnud ennam Sanna-
gi, pärrast minno Sanna.

S. 378. Agga miid naerwad mind need,
kes noremad minnust, kelle Issad minna
põlgasin omma Puddolojuste Koerte kõrwa
panna; ma ollen nende Mängi-Lauluks
sanud, ja neile Juttuks; ma ollen hirmus
nende Melest, nemmad sallitawad mo was-
to wälja. Sest Jummal on teistwisi mo
wasto sanud mo sureks Hirmuks; mo rõs
mo Põlli on kui Piho mõdalainud, Wil-
leisuse Pärwad on minnusse kinnihakkand
ma ollen Põrmo ja Tubha sarnatseks sa-
nud. Minno Nabh on mo peäl mustaks
lainud, ja mo Lufondid on kui Pallawast
ärropõllend.

S. 379. Kas ma ollen Tähiaga ümber-
kainud, ehk kas mo Jalg on ruttand Kaw-
walusse pole? Signe e Waekausid ega wa-
gigo Jummal mind illes, siis saab temma
tunda mo täit Waggadust. Kas mo
Süd

Südda on lastnud ennast arwatada üh-
hegi Naese jure —; kas ma ollen ärropõlg-
nud omma Sullase ehk Ummardaia Dis-
gust; kas ma ollen ärrafeelnud, mis Waes-
sed tahtsid; kas ma ollen omma Wallokest
üksi sonud; eks polle waene Laps sest ka sõ-
nud? Kas ma ollen keddagi näinud hukka
minnewad, et temmal ep olnud Nidid, ja
et Waesel ep olnud kattet? Eks temma
Niuded mind polle õnnistanud, ja eks ta
minno Tallede Nidust polle Soja sanud?

S. 380. Kas ollen ma Kulda pannud
ommaks Lotusseks; ehk ollen ma rõmus
olnud, et mul paljo Wa randust olli? Kas
mo südda on sallaja ennast lastnud petta,
ehk mo Kassi Suud annud mo Sule?
Sega olleksin ma Jummalat, kes üll wöl,
ärrafalgonud. Wõõras ei jänud Dieks
mitte Ulitse peäle; omma Warrawa teg-
gin ma Teekäiale lahti. Kas ma ollen kui
Adam ommad Ülleastmised kinnitatnud,
et